

متن پرسش

با سلام: من به تازگی با اثر «رسایل» علامه طباطبایی (ره) آشنا شده ام (خیلی مبتدی هستم) مثلاً فهمیده ام که انسان بر اساس عملی که دارد هر لحظه در حال تغییر است (حرکت جوهری)، و بهشت خودش است و جهنم هم البته بهشت و جهنم هم وجود دارد (براساس عمل خیر درونش روح و ریحان و نورانی می شود و برعکسش هم تبدیل به یک موجود جهنمی می شود) انسان تا لحظه ی مرگش همینطور هر لحظه دارد خودش را می سازد یعنی انگار کار خیر کنی یک مشت خاک بهشتی درون خودت ریخته ای تا اینکه لحظه ی آخر عمر انسان با ملکاتی که برای خودش ساخته منتقل می شود... آیا این مطالب را صحیح آموخته ام؟ ۲. و اینکه می توانم این مباحث شسته رفته و کاربردی را برای دیگران آهسته آهسته توضیح دهم یا اینکه این مباحث سنگین است؟ معتقدم الان ما اعتقادتمان پوک شده نه منطقی نه استدلالی هیچی به هیچی! خدا هدایت کند نامرد هایی را که دین و مذهب را خز کردند رفت! یعنی خوب دین هم جزو یکی از نیاز های انسان است مثل نیاز به خوراک و پوشاک و.. نفهمیدند دین برنامه ست!! نفهمیدند علت خلقت بندگی ست!! آیا می توانم؟؟؟ ۳. واقعا سوال دارم که آموزش پرورش ما سرکلاس دینی چه می گوید و حتی علما!.. اگر اول کار بیان بگن آقا تو لحظه لحظه داری خودتو می سازی الان باطن تو یا نورانیه و خوش یا تاریک و ظلمانی و حیوان طور.. اعتقاد انسان ها صحیح تر شکل می گرفت.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- بحمدالله متوجه اصل مطلب شده اید ۲- چرا نتوانید، صادقانه بگویید این حرفها را از علامه فهمیده ام و برای شما ارائه می دهم ۳- فکر می کنم آن بندهای خدا می گویند ولی فضای کلاس طوری است که کسی گوشش بدهکار این حرفها نیست. موفق باشید